

RECHTSPRAAK

Declareren aan een derde met btw; dekenbezwaar

(...) dat met de afspraak dat een werkgever (een deel van) de advocaatkosten die zijn werknemer in verband met een arbeidsconflict heeft gemaakt, zal vergoeden, op zichzelf niets mis is en dat een dergelijke regeling, vastgelegd in een overeenkomst tussen werkgever en werknemer, regelmatig voor komt. Het gaat er echter om hoe aan een dergelijke afspraak uitvoering wordt gegeven. Als de advocaat van de werknemer aan zijn cliënt een (op diens naam gestelde) declaratie zendt en de werkgever vervolgens het afgesproken bedrag daarvan aan de werknemer vergoedt, is er niets aan de hand.

In het onderhavige geval echter heeft verweerster de declaratie voor de aan de werkneemster, in opdracht van die werkneemster, verleende diensten op naam gesteld van en geadresseerd aan de werkgever. De werkgever heeft vervolgens de op de declaratie in rekening gebrachte btw verrekend, kan dat althans hebben gedaan, *alsof* de declaratie werkzaamheden betrof die in zijn voorafgaande opdracht door verweerster waren verricht, hetgeen niet het geval was: verweerster had gewerkt in opdracht van de werkneemster ter behartiging van haar belangen, niet in opdracht van de werkgever. Dat de declaratie als onderwerp eerst de naam van de werkneemster en daarna die van de werkgever vermeldt, neemt het fingers van de indruk dat de geadresseerde – de werkgever – de opdrachtgever van verweerster is, niet weg. Die volgorde van vermelding betreft slechts een veelal in de (Nederlandse) advocatuur gevolgd gebruik dat voor niet-ingewijden geen betekenis heeft. Dat fingers van een vooraf tot stand gekomen opdracht-relatie tussen verweerster en de werkgever heeft onder meer tot gevolg dat de werkgever de door verweerster in rekening gebrachte btw kan verrekenen *alsof* haar diensten aan hem verleend waren, hetgeen in strijd is met de feiten. Het betaamt een behoorlijk advocaat niet om aan een dergelijke constructie mee te werken.

De juistheid van de stelling van verweerster dat de fiscus (bewust of onbewust) soms wel accepteert dat de werkgever btw verrekent die verschuldigd is over aan zijn werknemer verrichte diensten, kan daarbij in het midden blijven. De kern van het terecht bezwaar van de

deken betreft niet het verwijt dat verweerster de Wet op de Omzetbelasting verkeerd interpreteert of dat de fiscus wordt benadeeld – hetgeen volgens verweerster niet het geval is omdat aftrek van de winst voor de fiscus ook nadeel oplevert -, maar zit daarin dat verweerster een declaratie voor verleende diensten stelt ten name van en zendt aan de werkgever *alsof* zij van deze vooraf een opdracht tot het verlenen van die diensten had gekregen, hetgeen niet het geval is. Aan deze gefingeerde rechtsrelatie worden vervolgens extern gevolgen verbonden, zoals de verrekening van btw, die daaraan niet verbonden behoren te worden.

Instantie: Hof van Discipline

Datum uitspraak: 02-12-2013

ECLI: ECLI:NL:TAHVD:2013:304

Zaaknummer: 6712